

[Freddy Madsen]

folketingets arbejde igennem årene, at spørgsmålet om at tage stilling til en regering i mange tilfælde vil være noget, der pludselig kommer op under en debat. Vi har ofte set, at det netop sker under tredjebehandlingerne, at der kan opstå en situaion, hvor en længe næret mistillid til en regering måske på et vist tidspunkt kan samle et flertal, der betyder, at en regering falder.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at netop venstre vil være med til at opretholde disse muligheder. Jeg vil henlede opmærksomheden på den dagsorden, vi stillede i 1974, som senere blev kaldt spadedagsordnen, idet hr. Glistrup dengang sagde, at de kunne stemme for den, for selv om vi sagde det, så var en spade en spade. Hvis ikke et par fremskridtsfolk var faldet af i svinget, var venstregeringen dengang faldet netop på en dagsorden stillet under en tredjebehandling. Det er overordentlig tvivlsomt, hvis man først skulle have stillet en forespørgsel, om vi så var kommet i den situation. Det er altså en alvorlig indskrænkning, man foreslår, og jeg synes, det afslører, at når det drejer sig om folketingets arbejde og folketingets muligheder, så er socialdemokratiet det mest konservative parti i folketinget. Den stramning, som man her gennemfører, er i høj grad udemokratisk, og den må vi vende os imod. Vi synes, det er den værste ting.

Sammen med det er der foreslået en indskrænkning i talertider osv., som man kan diskutere. Der har været truffet aftaler mellem partierne, som har fungeret udmærket, og vi kan derfor ikke forstå, at der skal foretages stramninger på disse områder.

Fremskridtene er det småt med i forslaget her. For at belyse, hvor konservativt man ser på tingene, vil jeg henvise til forslaget om at indføre elektrisk afstemning her i folketinget. Alle burde erkende, at det er i overensstemmelse med udviklingen og den moderne teknik, og at man burde gennemføre denne rationalisering i folketingets arbejde, men det kan der altså ikke engang blive enighed om. Det er sådan set symptomatisk for, hvor svært det er at komme igennem med forskellige ting, når vi diskuterer disse problemer.

Det er også ud fra den betragtning, vi efter de langvarige forhandlinger, der har været, har opgivet at stille en række ændringsforslag, som kunne ændre på forholdene, og har nøjedes med at pege på nogle ganske

enkelte, helt principielle områder. Det kunne have været fristende at stille disse ændringsforslag, men da vi på forhånd efter de forhandlinger, som er foregået, var klar over, at de ville blive stemt ned, har vi altså undladt det.

I modsætning hertil har fremskridtpartiet stillet en lang række ændringsforslag. Det er jo en broget blanding, også når man ser på de bemærkninger, som er gjort til forslagene, der på mange områder er vildt overdrevne, helt uden nogen som helst relevans til virkeligheden. Der er imidlertid blandt fremskridtspartiets forslag en lang række, hvor jeg synes man helt fornuftigt peger på ting, der bør ændres, og som vi er enige i. På andre områder synes jeg man – i overensstemmelse med den opfattelse, vi har af fremskridtspartiet – går rigelig langt i retning at at skabe forhold, som efter vores opfattelse vil skabe ret så kaotiske tilstande i dette hus. Vi har en lidt usikker fornemmelse af, at det i virkeligheden også er det, fremskridtspartiet vil. Jeg skal bare nævne et enkelt eksempel, nemlig forslaget om, at hvem som helst skal kunne deltage i udvalgmøderne. Det kan alene af lokalemæssige årsager blive overordentlig vanskeligt at administrere, hvis ikke blot alle folketingets medlemmer skal kunne deltage, men mødet også skal være offentligt. Så bliver de fleste af udvalgmøderne for fremtiden nødt til at foregå i fællessalen, og da der er op imod 30 udvalg, så bliver det ret så kompliceret.

Vi har taget stilling til fremskridtspartiets forslag, og det vil fremgå af vores afstemninger, at vi på en række områder kan støtte disse forslag. Når vi i nogle tilfælde, hvor vi i og for sig er enige i den hensigt, som fremskridtspartiet giver udtryk for, alligevel må stemme imod, kan det skyldes fremskridtspartiets bemærkninger til forslagene, som jo hører med i billedet.

Ændringsforslaget fra de konservative om indførelse af høringer har vi fra starten af haft en vis sympati for. I dets oprindelige udformning, hvor det ret så rigoristisk hed, at f. eks. offentligt ansatte kunne tilkaldes og havde vidnepligt, måtte vi afstå fra at støtte forslaget, men i den udformning, det efterhånden har fået, er vi ganske vist ikke medforslagsstillere til forslaget, men vi vil stemme for det ved afstemningen.